

'Koning van Scherpenzeel' onttroond.

Henk Bos schiet veehandelaar dood.

Scherpenzeel haalt opgelucht adem als 'de koning van Scherpenzeel' in 1980 achter slot en grendel verdwijnt. Op 13 december 1979 vermoordt hij in koelen bloede veehandelaar Marinus Floor uit Lunteren door hem van achteren in zijn hoofd te schieten.

Veeboer Henk Bos woont aan de Brinkkanterweg en staat bekend als iemand die zijn directe omgeving intimideert en terroriseert. Scherpenzeelse ondernemers weten er alles van. Henk is niet gewend rekeningen te betalen. Hij nuttigt graag een drankje in plaatselijke horecagelegenheden, maar 'vergeet' meestal af te rekenen. Hem daaraan herinneren is niet iedereen altijd even goed gekomen. Bos duldt geen tegenspraak en wie niet voor hem is, is tegen hem. En daar kun je knap last van krijgen. Mevrouw Janssen uit Arnhem verspreidt een brief onder de bevolking van Scherpenzeel waarin zij Bos verantwoordelijk houdt voor de dood van haar zwager. Hij heeft zichzelf van het leven beroofd vanwege de pesterijen van Bos die tot doel hadden het slachtoffer zijn boerderij en land te ontnemen. Een direct verband tussen de dood en de terreur kan echter niet bewezen worden, maar voor mevrouw Janssen staat die samenhang als een paal boven water. Haar zuster blijft alleen achter, maar daarmee komt geen einde aan het getreiter van Bos. Hij vergiftigt later volgens anonieme bronnen haar honden. Toch kan de politie er de vinger niet achter krijgen. Ook niet als boer Bos later wordt verdacht van valsmunterij. Bekend is dat Henk Bos meerdere malen iets te maken moet hebben gehad met valse briefjes van duizend, maar pas later vindt de recherche eenenveertig valse honderdjes bij hem thuis boven het plafond van het toilet.

Beroving

De politie treft de biljetten aan als ze huiszoeking doet n.a.v. de moord op de 56-jarige Marinus Floor waar de koning van Scherpenzeel voor is opgepakt. Twee kogels in zijn hoofd en enkele slagen met een hard voorwerp maken een eind aan het leven van de veehandelaar. Het drama speelt zich af in een schuur aan het Woudse Wallepad in Lunteren waar het alleenstaande slachtoffer woont. Een legertje rechercheurs is ingezet voor het onderzoek en daaruit resulteert begin februari 1980 de aanhouding van de 44-jarige Henk Bos. Hij legt al snel een bekentenis af, maar trekt die kort daarna weer in. "Ik kende Floor al bijna twintig jaar. We dreven samen altijd handel. Hij was de laatste man wie ik geweld zou willen aandoen", aldus Bos die tijdens de rechtszitting in juni voortdurend zijn zakdoek gebruikt om zijn ogen droog te veegen...Cruciaal in de zaak is het plan dat Bos en enkele samenzweerders in de zomer van 1979 smeden om Floor te bestelen. Gekscherend opperen ze in het bijzijn van Floor en onder het genot van een borrel dat ze hem maar eens zouden moeten beroven. De alleenstaande veehandelaar zit goed bij kas en heeft zijn geld thuis 'veilig' opgeborgen.

Verklaring

Met een Chinese kennis reist Bos kort voor de moord af naar Antwerpen om daar een pistool met geluiddemper te kopen. Als dat niet lukt schaft hij de vuurbuiks aan waarmee hij Marinus Floor later doodschiet. De lezing van Bos is dat hij het wapen voor Floor heeft gekocht en meegebracht, omdat hij daar eerder om heeft gevraagd. Het gaat echter per ongeluk af en daarbij komt de veehandelaar om het leven. Een ongeloofwaardig verhaal, dat in tegenspraak is met een eerdere versie waarbij Bos verklaart dat het wapen afging toen er een worsteling met Floor plaatsvond om het bezit van het wapen. Dat de onderlinge verstandhouding 'niet meer is wat ie was', blijkt uit het feit dat Marinus Floor een koe van Bos had meegenomen naar de veemarkt in Utrecht om hem te verkopen. Zonder succes, want 's avonds staat de koe weer op stal bij de toen afwezige Bos. Daarna zoekt Bos Floor in Lunteren bij hem thuis op. En toen ging het mis. Bos gaat ervandoor, nadat hij de portefeuille uit de zak van de vermoorde veehandelaar heeft gehaald. Het wapen verstopt hij onder een aantal buizen bij hem thuis. Tijdens de huiszoeking treft de politie nog andere wapens met honderden bijbehorende patronen aan. Als 'bijvangst' vindt men de valse bankbiljetten. Bos weet er meer van, maar weigert uit angst voor represailles tegen zijn gezin daar verdere mededelingen over te doen. Henk Bos wordt in de zaak verdedigd door Max Moskowicz, die pleit voor vrijspraak en volhoudt dat de dood van Marinus Floor een ongeluk is. De psychiater verklaart de verdachte volkomen toerekeningsvatbaar. De rechtbank in Arnhem veroordeelt Bos na een eis van twaalf jaar tot een gevangenisstraf van tien jaar. Zowel de verdediging als het Openbaar Ministerie gaan in hoger beroep tegen het vonnis. Kort voor de uitspraak verongelukt een zoon van Bos bij een auto-ongeluk. De aanvankelijke bekentenis van Bos is volgens mr. Moskowicz te wijten aan de langdurige verhoren en de geestelijke druk waaronder zijn cliënt stond. Maar Bos ontspringt de dans niet en moet op grond van het vonnis voor de gepleegde misdaad brommen. Tijdens zijn detentie is Henk Bos in 1982 overleden.

November 2017